

om dette Forhold, navnlig om, at den Fordeel, som det er fundet billigt, at Danmark skulde have hert, forrykkes noget, ved at enkelte fremmede Kornsorter nyde godt af samme Fortrin, som ellers kun er tilstaaet de fra Danmark, fra Moderlandet kommende Jødemidler. Jeg vil paa ingen Maade have derpaa grundet noget Forslag om at optage Maiskorn blandt de todbare Gjenstande, men det forekommer mig dog, at det er betænkeligt i denne Henseende at afsvige fra det, den fungerende Generalgouverneur efter de locale Forhold har fundet rigtigt.

Treschow: I Anledning af den ærede næstsidste Talers Uttringer, maa jeg blot tillade mig at gjøre den Erindring, at jeg vilde antage, at den constituerede Generalgouverneur ikke havde opfyldt sin Pligt, og ikke havde fortjent Regjeringens Tillid, hvis han ikke blandt de 10 meest anseete Mænd paa Den, som han angiver at have raadført sig med, ogsaa havde taget saadanne, som vilde have en uheldig, og fremføre en ligesaa djærv, Mening om, hvad der tjente til Negerbefolkningens Færd. Jeg tør ikke gaae ud fra den Forudsætning, at Negerbefolkningen ikke har havt saadanne Talsmand blandt de 10 Mænd, som den constituerede Generalgouverneur nævner at have raadført sig med. Det er jo meget tænkeligt, at der blandt disse har været Geistlige, jeg veed det ikke; men det tør man antage, at han ved at raadføre sig med de 10 anseete Mænd ikke har villet raadføre sig alene med saadanne, om hvilke det kunde antages, at de havde en Partifflid for Planterne, men at han ligesaafuldt har blandt disse raadført sig med saadanne Mænd, som med Kraft have villet antage sig Negerbefolkningen.

Ordføreren: Maatte jeg i Anledning af hvad den ærede sidste Taler yttrede tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, at det vilde have været rigtigt, at Generalgouverneuren, — uden at jeg, hvad jeg udtrykkeligt beder bemærket, i ringeste Henseende vil kaste Mistanke paa denne Mand, men tværtimod maa være enig i, at man bør have den Tillid til en af Regjeringen besiddet Embedsmand, at han vil paasee Dernes Færd paa bedste Maade, — at Generalgouverneuren

havde handlet rigtigt i, ikke at være bleven staaende ved at have raadført sig med de ti Mænd; men at man havde faaet at vide, hvem de vare og hvorledes deres Betænkning har været i Sagen; hvorimod der nu pure og simpelt kun er Tale om ti Mænd. Man er ingensteds istand til at udfinde, hvorledes de have yttret sig, og hvad deres Mening har været om Sagen, og denne simple Paaberaabelse forekommer mig ikke at være tilstrækkeligt betryggende. Naar forøvrigt den samme ærede Landsstingsmand i sit tidligere Foredrag har tydet hen paa den Rolighed og Modenhed — saaledes forekommer det mig, han sagde — som der er viist fra Negerbefolkningens Side siden Emancipationen foregik, erkjender jeg ganske vist, at ogsaa dette er et Moment, som virkelig taler for de Forholdsregler, som ere truffet; men jeg troer paa den anden Side, at man maa være lidt vaersom med at bygge aldeles paa hvad der saaledes yttres om offentlige Foranstaltninger, saalænge der ikke er fremkommet andre Oplysninger om Forholdenes Bessaffenhed. Der kan undertiden under rolige Forhold være et Gaaeblik, som kan efterfølges af en Storm, der kan blive saa meget mere truende og farlig, og, skulde netop ikke Emancipationen være kommen den danske Regjering meget uventet? Jeg vil dermed ikke have afgjort, om det er ønskeligt, at den er kommen saaledes, men man havde dog neppe ventet, at den skulde udbryde paa eengang. Jeg troer derfor, at man maa vogte sig for at bygge altfor tillidsfuldt paa saadanne rolige Forhold, som til visse Tider, naar store Omvæltninger have fundet Sted, fremkalde en vis Slappelse og No i hele Tilstanden. Jeg bemærker dette, som sagt, uden i ringeste Henseende at ville svække den Tillid, som man maa have til de Embedsmænd i Vestindien, hvis Erklæringer der fornemmelig maa lægges Mærke til ved denne Sags Behandling. Udvalget har kun troet, at det ikke turde unddrage sig fra at foreslaae saadanne almindelige Bestemmelser, som ved deres egen Bessaffenhed kunne finde deres Retfærdiggjørelse, og dertil har man indskrænket sig.

Blechingberg: Jeg har med Hensyn til dette Lovudkast i høi Grad følt Savnet af,